

वा० रा०

॥२८॥

॥ ३६ ॥ आश्वयुक् समये आश्वयुक् अश्वयुजी पौर्णमासी यत्र मासे तस्मिन्नाश्विने मासि पौर्णमास्यामिन्द्रध्वजोत्सवांते उद्धूत उक्षिप्त इन्द्रध्वजो यथा भूमौ पपात ॥ तद्
द्वालीयीष्मांते पतित इत्यर्थः ॥ अतएव सुग्रीवाभिषेक समये श्रावणो मासो धुनावर्तत इति वचने न विरोधः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ उक्तमुपसंहरति ॥ नरोत्तम इति ॥ मुखतः मुख
ततस्तेन महातेजा वीर्ययुक्तः कपीश्वरः ॥ वेगेनाभिहतो वालीनिपपात महीतले ॥ ३६ ॥ इन्द्रध्वज इवोद्धूतः पौर्णमास्यां महीतले ॥ आश्व
युक् समये मासि गतसत्त्वो विचेतनः ॥ ३७ ॥ बाष्प संरुद्ध कंठस्तु वाली चार्तस्वरः शनैः ॥ ३८ ॥ नरोत्तमः काल इवांतकोपमं शरोत्तमं कां
चन रूपभासितं ॥ ससर्जदीपंतममित्रमर्दनं सधूममग्निं मुखतो यथाहरः ॥ ३९ ॥ अथोक्षितः शोणित तोय विस्रवैः प्रपुष्पिता शोक इ
वाचलोद्धूतः ॥ विचेतनो वासवसूनुराहवे प्रभ्रंशितेन्द्रध्वजवत्क्षितिगतः ॥ ४० ॥ इत्यार्षे० वा० कि० षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥
ततः शरेणाभिहतो रामेण रणकर्कशः ॥ पपात सहसा वालीनिकृत्त इव पादपः ॥ १ ॥ स भूमौ न्यस्त सर्वांगस्तत्तत्कांचनभूषणः ॥ अपतद्देव
राजस्य मुक्तरश्मि रिव ध्वजः ॥ २ ॥ अस्मिन्निपतिते भूमौ हर्यक्षाणां गणेश्वरे ॥ नष्टचंद्रमिव व्योमन व्यराजत मेदिनी ॥ ३ ॥ भूमौ निपति
तस्यापितस्य देहं महात्मनः ॥ न श्रीर्जहाति न प्राणानतेजो न पराक्रमः ॥ ४ ॥ शक्रदत्ता वरामालाकांचनी रत्नभूषिता ॥ दधार हरिमुख्य
स्य प्राणां स्तेजः श्रियंच सा ॥ ५ ॥ सतयामालया वीरो हैमया हरि यूथपः ॥ संध्यानुगतपर्यंतः पयोधर इवाभवत् ॥ ६ ॥ तस्य मालाचदेह
श्चर्ममघाती च यः शरः ॥ त्रिधेवरचिता लक्ष्मीः पतितस्यापि शोभते ॥ ७ ॥ स्तललाटनेत्रेणेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ शोणित तोयस्य विस्रवैः स्तुतिभिः प्रभ्रंशि
त उत्सवांते पातितः ॥ ४० ॥ इति रामाभि० कि० षोडशः सर्गः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ तत इति ॥ १ ॥ मुक्तरश्मिः मुक्तरश्मिरज्जुबंधनः ॥ २ ॥ मेदिनी तद्राज्य
भूमिः ॥ ३ ॥ ४ ॥ प्राणाद्यहाने कारणमाह ॥ शक्रेति ॥ ५ ॥ हैमया हैम्या संध्यया संध्यारागेणानुगतः पर्यंतो यस्य ॥ पयोधरसाम्यंतु वालिदेहस्य ॥ ६ ॥ त्रिधारचितेव
त्रिधाविभक्तेव माला देहशररूपा लक्ष्मीरित्यावत् ॥ ७ ॥

कि० कां०

॥२८॥